

INGEZONDEN.

KINDEREN IN WEDSTRIJDEN.

Dezer dagen las ik dat een 13-jarig meisje, in een zwemwedstrijd tegen volwassenen, een Nederlandsch record verbeterd heeft.

Is het niet tijd, dat tegen deze excessen van het wedstrijdgedoe opgetreden wordt? Kinderen die nog niet mogen werken, moesten ook niet voor dergelijke overmatige praestaties geëxploiteerd mogen worden. Wat er voor een dergelijken „sportieven” arbeid vereischt wordt (nog wel bij zwemmen!), zal ieder medicus toch bedenkelijk vinden.

Nog daargelaten (of niet daargelaten) de fnuikende gevolgen voor de geestesgesteldheid van een kind, als het „records” maakt.

Kunnen de sportartsen zoo iets niet verhinderen? En welk medisch lichaam kan de bestrijding van deze al te grove uitwassen van het sportwedstrijdwezen ter hand nemen?

Een verbod is hier wel het meest gewenscht. Er is al zooveel te land en te water, te lucht en te aether gereguleerd, dat een dergelijke, blijkbaar noodige, censuur op de kinderdeelneming aan wedstrijden er wel bij kan.

FR. GREWEL.

NEDERLANDSCHE POGINGEN TOT ORGANISATIE DER EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN.

Volgens dr. E. H. B. VAN LIER zou ik in de vergadering van het „Oranje-Kruis” te Utrecht hebben gezegd, dat ik de regeling der betaling de hoofdzaak achtte.

Ik heb juist het tegenovergestelde betoogd en gezegd, dat de invoering eener hulpverleening niet behoefde te wachten op een herziening der Armenwet.

De conclusie van prof. J. J. VAN LOGHEM, die ik niet deel, is niet met een enkel woord te bestrijden. Doch ik zou toch willen opmerken, dat de oplossing, of hetzij de Staat, hetzij particulieren een dergelijke organisatie zullen uitvoeren, geheel is komen te liggen op staatkundig terrein. En wat men daar waarneemt, men denke slechts aan de uitvoering der sociale verzekeringswetten, wijst erop, dat de meerderheid juist de uitvoering door particulieren aanhangt.

Met dank voor de plaatsing,

Den Haag, 11 Juli 1931.

D. BROCX.

Van redactiewege bekort.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

AUSTRALIE. — **Afdrijving en kindermoord onder de Melanesische inboorlingen.** De vermindering der inboorlingenbevolking is, behalve aan de groote kindersterfte, te wijten aan de afdrijving en den kindermoord. En deze misdrijven worden ten deele bevorderd — door de monogamie. Bij sommige stammen verlaat namelijk de man zijn vrouw, als zij zwanger wordt, omdat hij nu niet een andere vrouw heeft voor huis- en veldarbeid. Ook blijven vele zwangere vrouwen om deze reden veel te lang haar zware werk voortzetten. De afdrijving geschiedt door het gebruik van allerlei planten, die al te veel looizuur bevatten, ook wel door volhardend bonzen op den buik. Van de duizend barenden vrouwen sterven er 18, in sommige streken zelfs 65 (*Journ. Am. med. Ass.*).